

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 5

van **GWENNY DE VROE**

datum: 26 september 2016

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Vlaams woonbeleid - Hoogbouw

Dat Vlaanderen door zijn beperkte oppervlakte, ruimtelijke versnippering, stijgende bevolkingsdruk en maatschappelijke gegevens als gezinsverdunding en vergrijzing nood heeft aan een substantieel aantal extra woonentiteiten, mag al lang geen geheim meer heten.

Om aan die stijgende nood aan woonentiteiten tegemoet te komen, wordt er gezocht naar oplossingen op verschillende fronten. Zo wordt er werk gemaakt van alternatieve woonvormen, inbreiding en kleinere woonpercelen. Een andere oplossing die meer in het vizier komt, maar maatschappelijk niet eenduidig op applaus wordt onthaald, is hoogbouw.

Hoogbouw heeft uiteraard het voordeel dat het een beperkt aandeel van de open ruimte inneemt, maar heeft zoals alles ook enkele nadelen. Vandaar dat plannen voor hoogbouw niet zelden op verzet van omwonenden stoot. Een recent voorbeeld is het Ensor-project van de Groep Versluys in Oostende. Met de indiening van de bouwaanvraag voor een toren met liefst 34 verdiepingen werd ook het protest van een buurtcomité aangekondigd. Vanuit de stad werd ook gewezen op mogelijke ongemakken voor latere bewoners. Meer bepaald zal de lichtbundel van de vuurtoren binnen schijnen.

Ik geef dit aan als voorbeeld om aan te tonen dat hoogbouw niet onbezonnen mag worden aangevat. Niet alleen vraagt het maatschappelijke verantwoordelijkheidszin van projectontwikkelaars, maar evenzeer een proactieve houding van de overheid om alle kosten en baten goed in kaart te brengen vooraleer een vergunning goed te keuren. Last but not least zal het ook enige sensibilisering bij de publieke opinie vergen zodat de woonproblematiek goed gekaderd wordt en mensen niet meteen met de hakken in het zand gaan staan als een hoogbouwproject wordt aangekondigd. Vanzelfsprekend kan veelvuldig overleg, waarbij rekening wordt gehouden met opmerkingen van omwonenden en de lokale overheid, zorgen voor een constructieve in plaats van conflictuele sfeer. Zo kan hoogbouw met een originele architectuur zorgen voor een 'landmark' die een toegevoegde waarde kan leveren voor de stad of gemeente. Een groot aantal bijkomende woonentiteiten kan meteen ook tegemoet komen aan de grote vraag en hopelijk ook de betaalbaarheid positief beïnvloeden.

1. Welke plaats ziet de minister weggelegd voor hoogbouw om te voldoen aan de stijgende woonbehoeften in Vlaanderen?

2. Welke voorwaarden moeten volgens de minister vervuld zijn om hoogbouw op een verantwoorde manier in te passen in het Vlaamse woonbeleid?
3. Hoe evolueert de hoogbouw in Vlaanderen en welk beleid wil de minister ter zake voeren?
4. Zal de minister initiatieven nemen om zowel de lokale besturen als de burgers te sensibiliseren om met een constructieve houding hoogbouwprojecten te benaderen en te beoordelen?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 5 van 26 september 2016

van **GWENNY DE VROE**

- 1-2. De door u geschetste problematiek valt onder de bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening en zal onder meer in het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen worden opgenomen. Dat moet nog worden goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Vanuit het woonbeleid zien we erop toe dat, ook in hoogbouw, de doelstellingen van de Vlaamse Wooncode worden gerespecteerd en betaalbaar en kwaliteitsvol wonen wordt bevorderd.
- 3-4. We monitoren evoluties in het patrimonium onder meer via de grootschalige woononderzoeken. Het aandeel huishoudens dat woont in een gebouw met 5 of meer bouwlagen is tussen 2005 en 2013 toegenomen van 6% tot 8%. Een verdere opsplitsing naar aantal bouwlagen wordt niet gemaakt in het woononderzoek. Ook in de kadastrale statistieken wordt enkel gewerkt met de categorie 'meer dan 5 bouwlagen', zodat de evolutie van hoogbouw in Vlaanderen niet in beeld kan worden gebracht.

Het sensibiliseren van burgers en andere betrokken actoren voor onder andere een slimmer ruimtegebruik na te streven, zal één van de aspecten zijn die ik, samen met de minister-president, zal meenemen in 'Slim Wonen en Leven', een van de transitieprioriteiten binnen Visie 2050.